

χιλιάδων θυμάτων, ἡ Ἀχιάλο θὰ σημάινῃ τὸν ἐκ-
βουλγαρισμὸ τῆς Ἀν. Ρωμυλίας, οἱ Σέρρες, τὸ βύ-
θισμα τοῦ Βουλγαρικοῦ πολιτισμοῦ καὶ τὸ Μελένικο
τὸ φοβερὸ πανικὸ ἔκεινῶν ποῦ βάσταξαν τὸν Τοῦρ-
κο καὶ ποῦ μόλις δοκίμασαν λίγων μηνῶν Βουλγα-
ρικὴ κυριαρχία, φεύγανε γιὰ νὰ ποφύγουν τὸν Ἐ-
λευτερωτὴ ἀπ' τῆ Σόφια. Βέβαια γιὰ τὸν Ἑλληγι-
σμὸ καλὸ θὰ εἶταν, ἀν μένανε οἱ χιλιάδες Ἑλληνες
στὸ Μελένικο, στὴν Ξάνθη, στὴν Γκιουμουλτζίνα, στὸ
Δεδεαγάτσι, καλύτερο ἂν εἶχαν ἐνωθῆ μετὰ τὴν Ἑλ-
λάδα. Ξέρουμε ὅμως πὼς τὸ πρῶτο δὲν μπορούσε νὰ
τὸ ἀπαιτήσῃ κανεὶς ἀπὸ τοὺς ἑμογενεῖς μας καὶ τὸ
δεύτερο, θὰ ἰσοδυναμοῦσε σ' ἐπανάληψιν τοῦ πολέ-
μου, σὲ στιγμὴ ποῦ οἱ Σύμμαχοι εἶχαν ἰκανοποιηθῆ
καὶ θὰ μᾶς ἀφίνανε μόνους μετὰ τοὺς Βουλγάρους νὰ
πιστοῦμε. Μερικοὶ θὰ ποῦνε : « Ἐπρέπε νὰ ἐπιμεί-
νουμε στὸ ζήτημα τῶν ἀσφαλειῶν γιὰ τοὺς Ἑλλη-
νες τῆς Βουλγαρίας, κι ὡς χάναμε καὶ μιὰ πόλιν
παραπάνου ». Ὅμως τί θὰ πῆ ἀσφάλειες ; Τέτοιες
ὑπόσχεσες ἔδωσαν οἱ Βούλγαροι, σὰ μπῆκαν στὴ Σα-
ράντα Ἐκκλησιῆς καὶ στὴν Ἀδριανούπολιν. Ἡ προ-
τιμοῦσαν νὰ τοὺς δώσουν βεβαίωσιν οἱ Μεγάλες Δυ-
νάμεις, σὰν τὴ βεβαίωσιν γιὰ τὴν ἀσφάλεια τῆς Σά-
μας, πὼς δὲ θὰ πατήσῃ Τουρκικὸς στρατός ; Ἡ χρη-
ματικὴ ἀποζημίωσιν σὰν τὸ δασμὸ τῆς Ἀν. Ρωμυ-
λίας, ποῦ δὲν πλερώθηκε ποτέ ; Ἡ μόνη ἀσφάλ-
εια εἶναι, ἅμα ἔχῃς στόλο ποῦ μπορεῖ νὰ μπο-
μπαρδίσῃ τὸ Δεδεαγάτσι καὶ στρατὸ ποῦ μπορεῖ νὰ
ξαναπάῃ στὴ Τζουμαγιά, σὰν τὸ καλέσει ἡ ἀνάγκη.
Τώρα ἀλλάξανε οἱ καιροί, δὲν εἴμαστε τόσο μα-
κρὰ, σὰ στὸ 1906, ποῦ δὲν εἶχαμε κανένα μέσο
γιὰ νὰ πάμε νὰ βοηθήσουμε τ' ἀδέρφια μας στὸν
Πύργον καὶ στὴν Ἀχιάλο.

Μετὰ τὸν ἄλλο γείτονά μας, τὸν Ἀνατολίτικον, θὰ
τὰ πάμε καλὰ, τώρα ποῦ ἔμαθε πὼς δὲν εἴμαστε τὸ
κράτιδι τοῦ 1897, καὶ πὼς ὁ στόλος μας κάτι περ-
σότερο ἀξίζει ἀπὸ τὴν ἀρμάδα του. Πρέπει ὁ ἴδιος
νὰ νοιώσῃ πὼς δὲν περνᾶνε οἱ μεγαλομανεῖς τοῦ
παλιοῦ καιροῦ, κ' ἔτσι ἐμεῖς θὰ προτιμήσουμε νὰ
καταστήσουμε οἰκονομικὰ καὶ ἀδερφικὰ τὴν Τοῦρ-
κικὴ Ἀνατολή, παρὰ νὰ ριψοκινυνέψουμε τὴ θέ-
σιν μας στὸ Αἴγαίον, γιὰ ἓνα τίτλον κυριαρχίας στὴ
Θράκη. Ἄς ἔχουμε ἐλπίδες, πὼς τὸ κατάλαβαν οἱ
Τοῦρκοι, πὼς τὸ καλύτερο εἶναι νὰ ἐχτελέσουνε τὴ
συνθηκὴ τῆς Λωζάννας, φρονάζοντας πίσω τὰ στρα-
τέματά τους ἀπὸ τὴν Κρηναϊκὴ, κι ἀναγκάζοντας
ἔτσι τὴν Ἰταλίαν νὰ φύγῃ ἀπὸ τὴ Ρόδο. Κ' ἔτσι ἅμα
ἀφίσουν ἔπειτα τὰ Δωδεκάνησα στὴν Ἑλλάδα, δι-
χως καμιά ἀντίστασιν, ἀποφεύγουν μετὰ τὸν πραχτικώ-
τερον καὶ καλῆτερον τρόπο νὰ δώσουν εὐκαιρίαν στὴν
Τριπλὴ Συνεννόησιν νὰ μοιράσῃ τὴν Ἀρμενίαν, Συ-

ρία κι Ἀραβίαν, καὶ νὰ δώσῃ ἀφορμὴν στὴν Τριπλῇ
Συμμαχίαν, νὰ ζητήσῃ ρέστα. Ἄλλιῶς, ποῖος ξέρει,
πότε οἱ φρατέλλοι θὰ κρίνουν, πὼς ἦρθε ἡ ὥρα, ν'
ἀφήσουνε τὰ νησιά, ποῦ τοὺς καλοαρέσουνε ὅσο περ-
σότερον κάθονται κει πέρα.

Γιὰ τοὺς νέους ξενόφρονους πληθυσμοὺς ποῦ ἀ-
ποχτήσαμε, ἔχω δυὸ λόγια, ποῦ μοῦ ἔδωκε ἡ πείρᾳ
βλέποντας τοὺς Γάλλους στὴν Ἀλσατία, τοὺς Δα-
νοὺς στὸ Σλέσβικ, τοὺς Ἰταλοὺς στὴν Τεργέστη καὶ
στὸ Τρέντο. Ἡ εὐχὴ μου εἶναι, ν' ἀποφεύγομε νὰ
δημιουργοῦμε ἐθνομάρτυρες. Ἄς φωνάζουνε καὶ τρεῖς
Βουργαρόφωνοι στὰ Βοδενά « Ζήτω ἡ Βουλγαρία »,
ὡς γίνῃ καὶ συλλαλητήριον ἀπὸ Ἀρβανιτόφωνους καὶ
Ρουμανίζοντες στὸ Ἀργυρόκαστρο. Δὲ χάθηκε μ'
αὐτὰ ἡ Ἑλλάδα. Γιατὶ τὸ ἐναντίον, θὰ δώσῃ ἀφορ-
μὴ νὰ μαζέψουν ὅλα τ' ἀνήσυχια στοιχεῖα καὶ νὰ
δώσουν πρόφασιν ἔτσι στοὺς γείτονές μας γιὰ νὰ ρι-
χτοῦνε στοὺς δικούς μας στὴν Ἀθῶνα καὶ στὴ Θρα-
κωρυμυλία.

Βιέννη, 11.8.913

Π. ΓΙΑΝΝΗΑΙΑΣ

Ο ΜΕΓΑΛΟΣ ΠΑΤΡΙΩΤΗΣ

Ἄστραψε καὶ βρόντησε πάλι τὸ περασμένο Σάβ-
βατο (12 τοῦ Ὀχτώβρη) ὁ ἄλλοτε σπουδαῖος πολι-
τευτὴς καὶ τώρα μεγάλος καὶ τρανὸς κριτικὸς στὸ
θέατρο, στὴ φιλολογία, στὴν τέχνην, κύριος Κου-
λουμπάκης.

Ἰστερ' ἀπὸ τὴν ἀποφυλάκιση τοῦ κ. Μητσέα,
ποῦ μετὰ τὴν ἀφιλοκέρδεια εἶχε πάρει τὸ μέρος του,
καθὼς ἀπόδειξε ὁ ἴδιος ὁ παθὸς κ. Μητσέας, μὴν ἔ-
χοντας ἄλλη δικηγορικὴ δουλιὰ, τῆριξε στὴ φιλολο-
γίαν καὶ στὸ θέατρο, προσπαθώντας νὰ δεῖξῃ γιὰ τὸ
συφέρον τῆς πατρίδος πάντῃ, ποῖδ' ὁδὸν πρέπει νὰ
πάρουν συγγραφεῖς, μεταφρασταί, ἠθοποιοί.

Ἀφίνουμε στὴν μπάνταν μετὰ πόσον ἀδιάντροπὴ ξε-
τσιπωσιὰ ἀνακατῶνε πρόσωπα ἀρσενικὰ καὶ θηλυκὰ
κ' ἐρχόμαστε στὸ περὶ « πατρὶς » καὶ δὲ συμμαζεῦ-
ται ζήτημα.

Καὶ γράφει ὁ ἐρίφης : « Ὁ μαλλιαρισμὸς εἶναι
ἀίρεσις κατὰ τῆς πατρίδος, κατὰ τῆς θρησκείας,
κατὰ τῆς οἰκογενεῖς »· « οἱ μαλλιαροὶ ἐκφοβίζουσι
τοὺς ἀφροσιωμένους εἰς τὴν πατρίδα ὑβρίζοντες αὐ-
τοὺς πατριδοκαπήλους ». Ὅποιος διαβάσει αὐτὰ, σί-
γουρὰ θὰ νομίσῃ πὼς τὰ ξεφωνίζει κάποιος μεγάλ-
ος Δαλαϊλάμας τοῦ πατριωτισμοῦ. Ἀκούστε λοιπὸν
πὼς μᾶς ἔδειξε τὸν πατριωτισμὸν του στοὺς δυὸ τε-
λευταίους πολέμους αὐτὸς ὁ ἀναμμένος Βεζούβιος
τοῦ πατριωτισμοῦ.

Μόλις κηρύχθηκε η επιστράτευση βρέθηκε στη Λάρισα λοχίας του πυροβολικού, μάλιστα άμέσως κ' έκουραμπιδοποιήθηκε. Κ' ενώ οι μαλλιαροί και άθεοί και άπάτριδοι Μαβίλλης, Μάνος, Μάτσας, Γούναρης, Μακρής και άλλα τιμημένα παλληκάρια ξεψυχοῦσαν στα αίματοποτισμένα χώματα της σκλαβωμένης γης, έ γεννάδας αυτός περνούσε τον καιρό του ξαπλωμένος με τη στολή του στο κεντρικό καφενείο της Λάρισσας και με παράβαση του στρατιωτικού νόμου και της πειθαρχίας βρίζοντας από το πρωί ως το βράδυ τον ύπουργό του κ. Βενιζέλο για την «τυχοδιωκτική του πολιτική» καθώς έλεγε. Κάποτε μάλιστα έτυχε στον κύκλο που φλωρούσε κ' ένας έφεδρος άνθυπολοχαγός, έ κ. Σκαλισιάνος καθηγητής της Μέσης Εκπαιδευσεως, που μὴν ύποφέροντας το ξετσιπωτο κι άδικαιολόγητο αυτό βρισόδι τον κατάγγειλε στο Φρουραρχείο. Μά ο γενναιότατος λοχίας μὴν έχοντας το θάρρος νά ύποστηρίξει τις ιδέες του και στην άνάκριση, άρνήθηκε τὰ όσα ειπε και με τη βοήθεια μερικῶν ψευδομαρτύρων σκεπάστηκε προσωρινά το πρᾶμα. Έλπίζουμε όμως πως μιὰ μέρα θα ξεσκεπαστή καλύτερα.

Τώρα θα παρακαλέσουμε μόνο τον κ. Κουλουμπάκη νά μᾶς πῆ σε πόσες και σε ποιές μάχες έδειξε τῆ λαύρα του πατριωτισμοῦ του, στο διάστημα που η δόλια πατρίδα, που τόσο κόβεται για το σύφερό της, του φέρεσε την τίμια στολή του στρατιώτη.

Άγιασμένε πόλεμε ! Τὸ σπουδαιότερό σου αποτέλεσμα, που δὲ θα σου τὰ συχωρήσουν ποτέ μερικοί άληθινα πατριδοκάπηλοι, είναι που τους άφαιρεςες τὸ λιονταροτόμαρο και μᾶς τους παρουσιάσες γυμνός φαμφαρ—δνους, καθώς πραγματικά είναι.

Λάρισα 18/10/918

ΜΠΑΛΑΝΤΑΣ

ΜΑΡΓΑΡΙΤΑΡΟΣ !!

(Άφιερώνεται στο ειδικό κρηρο του Συντάγματος για την περιφρούρηση της γλώσσας).

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ

Δ ή λ ω σ ι ς

Τῆς στρατιωτικῆς ύπηρεσίας έχούσης άπόλυτον άνάγκην κολοβίων μαλίνων (τρικό) η φλανελλῶν έξωτερικῶν και προτιθεμένης νά προμηθευθῆ τοιαῦτα δια τὸν στρατὸν καλεῖ τοὺς κατέχοντας δπως προσέλθωσι και δηλώσωσι τοῦτο εἰς τὴν Διεύθυνσιν τῶν Οἰκονομικῶν Υπηρεσιῶν παρὰ τῷ Υπουργείῳ τῶν Στρατιωτικῶν.

(Έκ τοῦ Υπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν)

ΘΕΑΤΡ.ΚΑ

Η ΝΕΚΡΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Τὸ δράμα τοῦ Ντ' Άννούτσιο, ζωντανεύτηκε τὸ βράδι τῆς περασμένης Τρίτης στο «Βασιλικὸ Θέατρο» ἀπὸ τὸ θίασο τῆς κ. Κυβέλης. Πολῆς κόσμος παρακολούθησε τίς πέντε δυνατὲς πράξεις, ὅπου ὁ ποιητῆς ξετυλίγει σπαραχτικῆ τῆ σύγκρουση ἑνὸς ἔνοχου ἔρωτα, κ' ἔρχεται ἡ καταστροφή σὰ θᾶμα για τὸ χαμένο πῶς μιᾶς βασανισμένης αἰσταντικῆς γυναίκα, που τὴν ὥρα τὴν τρομερῆ αναβλέπει ξαφνικά, για νὰ γίνῃ ὁ πόνος τῆς πιὸ βαθῆς και πιὸ σκληρῆς.

Ἡ εὐρύχωρη σκηνὴ τοῦ «Βασιλικοῦ», με τὰ φροντισμένα σκηνικά, βοηθήσανε τὴν ἐχτέλεση. Ἴσω, θὰ χρειάζοτανε περσότερη μελέτη και ψυχολογια τῶν ρόλων ἀπὸ τοὺς ἠθοποιούς, και μεγαλύτερη δύναμη σὲ μερικὰ μέρη. Καί λέγοντας δύναμη, δὲν ἔννοοῦμε βέβαια, ἔνταση φωνῆς και χειρονομίας. Ὁστόσο ἡ κυρία Θεώνη Δρακοπούλου, στο πρόσωπο τῆς Ἄννας, αἰστανθήκε κατάβαθα τὸ ρόλο τῆς, και ἡ κυρία Κυβέλη, σὰ Λευκή, εἶχε μιὰ ἐμφάνιση ἀγνῆς ὀμορφιάς.

Μὲ ὄλο τὸ ἀέρινο τῶν διαλόγων τοῦ ἔργου, ὁ συγγραφέας δὲ μακραίνεται ἀπὸ τῆ δραματικῆ θέση και, μπορεῖ νὰ πῆ κανείς, πὼς σὲ μέρη ὀρισμένα οἱ σκηνές, μ' ὄλη τῆ λυρικότητα τῆς ἀπόδοσης, δὲν ξεχύνονται στο πλάτεμα, που θὰ εἶτανε τόσο φυσικό, για τὸ εἶδος τοῦ ἔργου. Τὸ συγκράτημα τοῦτο, ἀρετῆ, που για τὸν Ντ' Άννούτσιο δὲν εἶναι βέβαια ὁ κανόνας, τὸ παρατηροῦμε και στο έξωτερικό φανέρωμα τοῦ πόνου και τοῦ πάθους τῶν δυὸ γυναικῶν, τῆς πανόμορφης Λευκῆς και τῆς τυφλῆς Ἄννας.

Ἡ βαρεῖα Μοῖρα τῶν Ἄτρειδῶν, σὰ νὰ μὴ χόρτασε, σὰ νὰ μὴν ἔσθυσε με τὸ πέρασμα τῶσων αἰώνων, ἤρθε νὰ τυλίξη στὴν κατάρα τῆς τοὺς νέους ἔρευνητὲς τῶν παλιῶν τάφων τῆς Μυκήνας, ἀνασταίνοντάς τους πάθη και πόνους, σὰν αὐτοὺς που πνίξανε στο αἶμα τάρχαῖα παλάτια, για νὰ θολώσουνε τώρα μ' ἀδερφικό αἶμα τὸ κρουσταλλένιδ' νερὸ τῶν σημερινῶν πηγῶν τῆς Νεκρῆς Πολιτείας.

ΡΗΓΑΣ ΓΚΟΛΦΗΣ

«ΚΡΟΝΙΟΝ»

ΚΟΥΡΕΙΟ ΚΑΙ ΜΥΡΟΠΟΛΕΙΟ

(Ὁδὸς Σταδίου, κάτω ἀπὸ τὸ Ἄρνακειο)

Τὰ φτηνότερα και διαλεχτότερα ἀρώματα. Κολόνια λουίζας και λεμονιοῦ, ειδικῆ για ἔντριβες και λουτρό. Ἰδιαίτερο τμήμα για τίς κυρίες. Ἐύρισμα καθημερῶ δ ἡρὸ τὸ μήνα.